

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم درون گرایی در شهر اسلامی از طریق تحلیل آیات قرآن کریم و نهج البلاغه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات محیطی هفت حصار، دوره 1، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سعید علی تاجر
سمیه افشاری آزاد

خلاصه مقاله:

نگاه مفهومی به موضوع درون گرایی به عنوان یکی از شاخص ترین ویژگی های مطرح شده در معماری های منتسب به اسلام، مسئله اصلی این پژوهش است که پس از ارائه تحلیل های موجود از موضوع درون گرایی و نقد مختصر آنها، با تمرکز بر توپولوژی رابطه شهر و فضای معماری، به تبیین این مفهوم پرداخته می شود. در این راستا، ابتدا مدلی از انسان شناسی اسلام ترسیم و سپس با تکیه بر این مدل، عناصر محیطی انسان ساخت که در منابع اصلی اسلامی (آیات قرآن و روایات) مورد اشاره است، شناسایی و معرفی می گردد. آنگاه موضوع اصلی تحقیق «مفهوم درون و بیرون» مطرح می شود به این ترتیب که: پنج موضوع موثر در ایجاد معنای درون از یک فضا شامل محصوریت، ضوابط دخول، حوزه خلوت، دوام حضور در قلمرو و تفکیک جنسیتی، در چهار عنصر کالبدی مورد تاکید در منابع اسلامی (بیت، مسجد، سوق و سبیل) بررسی می گردد و این بررسی ها به صورت تطبیقی با ادبیات معناشناسی روابط انسان- محیط، پی گرفته و در پایان، ضمن تعریف دوباره درون گرایی، مدلی از این فضاها و شهر اسلامی ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

اسلام، انسان شناسی، محیط انسان ساخت، درون گرایی، شهر اسلامی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432308>

